

Ο νόμος του Θεού κατά τον 118ο ψαλμό.

Πρωτοπρεσβύτερος Κωνσταντίνος Παπαγιάννης (†).

Ας προσέξουμε μερικές πλευρές τού νόμου του Θεού κατά τον 118ο ψαλμό.

α'. Ο νόμος του Θεού είναι **αιώνιος**. «Εις τον αιώνα ο λόγος σου διαμένει εν τω ουρανώ· εις γενεάν και γενεάν η αλήθειά σου», λέει ο ποιητής (στίχ. 89-90). Το βεβαιώνει και ο Κύριος: «Ο ουρανός και η γη παρελεύσονται, οι δε λόγοι μου ου μη παρέλθωσιν» (Ματθ. κδ' 35). «Αμήν λέγω υμίν, έως αν παρέλθη ο ουρανός και η γη, ιώτα εν ή μία κεραία ου μη παρέλθη από του νόμου, έως αν πάντα γένηται» (Ματθ. ε' 17). Ο λόγος του Θεού είναι αιώνιος και αμετάκλητος. Όπως ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός είναι «χθες και σήμερα ο αυτός και εις τους αιώνας» (Εβρ. ιγ' 8), έτσι και ο νόμος του μένει αναλλοίωτος και έχει πάντοτε ισχύν και επικαιρότητα. Μια απόδειξις της διαρκούς επικαιρότητός του είναι το ότι η αγία Γραφή, το βιβλίο που περιέχει τον νόμο του Θεού, είναι το πρώτο σε κυκλοφορία παγκοσμίως. Κανένα ανθρώπινο βιβλίο δεν έχει το κύρος και την αξία που έχει το βιβλίο του θείου νόμου.

β'. Ο νόμος του Θεού έχει **πλάτος** και ευρυχωρία. «Πλατεία η εντολή σου σφόδρα» (στίχ. 96). Έχει όχι μόνο πλάτος χρόνου, όπως είπαμε παραπάνω, αλλά και πλάτος εφαρμογής. Καλύπτει όλες τις ανάγκες του

ατόμου και της κοινωνίας και ρυθμίζει όλα τα προβλήματα της ανθρωπίνης ζωής και των σχέσεων των ανθρώπων μεταξύ τους, πράγμα που δεν το κατορθώνουν οι ανθρώπινοι νόμοι παρά το πλήθος των και τις συνεχείς αλλαγές και προσπάθειες για τη βελτίωσή τους. Καλύπτει και όλες τις συνθήκες της ζωής του ανθρώπου. Τον παρηγορεί στις θλίψεις του· τον ενισχύει στις αδυναμίες του· τον συγκρατεί από τις πτώσεις· τον προφυλάσσει από την έπαρσι και την αλαζονεία· τον οπλίζει με ελπίδα και αισιοδοξία σε κάθε δυσκολία και αδιέξοδο· τον κάνει σοφό και συνετό· και τέλος τον οδηγεί στην αιώνιο ζωή. Έχοντας όλα αυτά υπ' όψιν ο ποιητής ομολογεί: «Ει μη ότι ο νόμος σου μελέτη μου εστί, τότε αν απωλόμην εν τη ταπεινώσει μου» (στίχ. 92). Αν δεν μελετούσα τον νόμο σου και δεν είχα υπ' όψιν μου τις δυνατότητες που μου παρέχει, θα χανόμουν εντελώς μέσα στις θλίψεις και τις δυσκολίες που με ταπεινώνουν· τώρα όμως «ζήσεται η ψυχή μου και αιnéσει σε, και τα κρίματά σου βοηθήσει μοι» (στίχ. 175).

γ.' Ο νόμος του Θεού είναι **παντοδύναμος**. «Τα σύμπαντα δούλα σα», λέει ο ψαλμωδός (στίχ. 91). Τα πάντα υπακούουν στο πρόσταγμα του Θεού, όπως ο δούλος στα παραγγέλματα του κυρίου του. Αυτό βέβαια φαίνεται πρωτίστως στην παντοδύναμη θέλησι του Θεού, με την οποία εδημιούργησε και συντηρεί τον κόσμο· αναφέρεται όμως και στην τεράστια αναγεννητική και αναμορφωτική δύναμι του νόμου του Θεού. Όταν αποδεχθούμε και κρύψουμε στην καρδιά μας τον λόγο του Θεού, αυτός μας καθαρίζει από την αμαρτία και τα πάθη, νεκρώνει τον παλιό άνθρωπο και κτίζει τον καινό και μας κάνει ικανούς να «περιπατήσωμεν εν καινότητι ζωής» (Ρωμ. ζ' 4).

δ'. Ο νόμος του Θεού είναι **φως** και **οδηγός** στη ζωή μας. «Λύχνος τοις ποσί μου ο νόμος σου και φως ταις τρίβοις μου» (στίχ. 105). Ο νόμος του Θεού είναι λυχνάρι που φωτίζει τον δρόμο μας, ώστε τα πόδια μας να μη σκοντάφτουν στα εμπόδια που θα συναντήσουν. Όποιος περπατά κάτω από το φως του θείου νόμου – λέει ο Μέγας Αθανάσιος – διανύει ορθά και χωρίς προσκόμματα την πορεία του βίου. Χωρίς το φως του θείου νόμου βαδίζουμε στο σκοτάδι της πλάνης και της αγνοίας ως προς τα πνευματικά θέματα, έστω κι αν έχουμε πλήθος κοσμικών γνώσεων. Ο λόγος του Θεού μάς φωτίζει, για να κατανοήσουμε τις υπερκόσμιες αλήθειες, να μάθουμε τον προορισμό μας, να ξεχωρίζουμε το σωστό από

το λαθεμένο, να διακρίνουμε τις παγίδες του διαβόλου και να ξεφεύγουμε από αυτές. Ο νόμος του Θεού δίνει σοφία ανώτερη από κάθε ανθρώπινη σοφία και επιστήμη και πείρα και μας δείχνει τον δρόμο που οδηγεί στην αιώνιο ζωή. «Υπέρ πάντας τους εχθρούς μου εσόφισάς με την εντολήν σου, ότι εις τον αιώνα εμή εστιν. Υπέρ τους διδάσκοντάς με συνήκα, ότι τα μαρτύριά σου μελέτη μου εστίν. Υπέρ πρεσβυτέρους συνήκα, ότι τας εντολάς σου εξεζήτησα» (στίχ. 98-100).

ε'. Ο νόμος του Θεού είναι **πλούτος**. Όχι βέβαια πλούτος υλικός, αλλά πνευματικός και γι' αυτό αιώνιος και αναφαίρετος. Τα υλικά πλούτη είναι χρήσιμα μόνο στην παρούσα ζωή, και όχι πάντοτε, και μας συνοδεύουν μόνο ως τον τάφο, όπου αναγκαζόμαστε να τα εγκαταλείψουμε όλα· ο πλούτος όμως της ευσεβείας και της αρετής που μας προσφέρει ο νόμος του Θεού, μας ακολουθεί και πέρα από τον τάφο και μας αξιώνει να σταθούμε με παρρησία μπροστά στον θρόνο του Θεού. Είναι λοιπόν ανώτερος και πολυτιμότερος από χρήματα, κτήματα, πολυτίμους λίθους και από κάθε πλούτο και θησαυρό. Γι' αυτό λέει ο ποιητής: «Αγαθός μοι ο νόμος του στόματός σου υπέρ χιλιάδας χρυσίου και αργυρίου» (στίχ. 72). «Δια τούτο ηγάπησα τας εντολάς σου υπέρ χρυσίον και τοπάζιον» (στίχ. 127).

Από το βιβλίο: Πρωτοπρεσβυτέρου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, ΑΝΘΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΗΠΟ ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ. Εκδόσεις «Το Περιβόλι της Παναγίας», Θεσσαλονίκη 2013, σελ. 316.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>